

**Posudek doktorské disertační práce Mgr. Tomáše Jelínka
„Výchova v přírodě a německé mládežnické organizace skautského typu
v českých zemích“**

Autor posudku: doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

Předkládaná doktorská disertační práce Mgr. Tomáše Jelínka „*Výchova v přírodě a německé mládežnické organizace skautského typu v českých zemích*“ o rozsahu 203 stran textu a 34 stran příloh, je rozsáhlým kompaktním odborným sdělením, jež se zabývá činností německých skautských organizací od jejich vzniku před 1. světovou válkou a zejména pak v období meziválečného Československa.

Předkládanou práci můžeme označit jako jednu z prvních, jenž tento velmi široký záběr a to jak z hlediska obsahového, tak i časového, nejenom deklamuje, ale svým obsahem se i snaží naplnit. Zde však vidím určitý nesoulad mezi všezahrnujícím názvem práce a v ní skutečně předkládaným ne zcela úplným a především vyváženým souborem německých skautských organizací, jež vyvíjely činnost v meziválečném Československu. Takto rozsáhlá práce by si také zasloužila jistou formu přehledu všech německých skautských organizací jež existovaly a vyvíjely činnost na našem území s vymezením jejich velikosti, významu, přesné politické orientace a snad i s pokusem o stanovení míry jejich vlivu na německou mládež v meziválečném Československu. V předkládané práci také postrádám stanovení cíle a předmětu (rozvinutí a specifikace cíle práce) práce zejména z hlediska obsahového, zatímco z hlediska územního a časového je předmět práce víceméně zřejmý. Za nesporný klad práce lze označit rozbor pramenů a literatury. I když se nemohu zcela ztotožnit s tvrzením autora ...“ bohužel mimo Prahu se materiály spolkových katastrů prakticky nedochovaly“... Také zde zcela postrádám rozbor dobových relevantních periodik, či alespoň krátké hodnocení jejich významu pro zpracování tématu.

Zjevná nevyváženost textu má sice objektivní důvod, kterým je rozdílná kvalita a rozdílné množství relevantních pramenů, ale autor zde zjevně rezignoval na jakoukoliv systematickosti. Některé ne zcela relevantní části textu, ve kterých jde autor až příliš do detailu, nevyváženost ještě podtrhují. Jde to dle mého názoru i na vrub heuristického nadšení a nadšení z možnosti prezentovat některé v pramenech a literatuře objevené skutečnosti a myšlenky v nových, pro autora zjevně významných souvislostech. Za určitě ne reprezentativní pak lze označit přílohy. Domnívám se, že z autorem zjevně probádaných archiválií se dalo vytěžit více.

Po čistě formální stránce v užším slova smyslu je předkládaná práce zpracována velmi dobře. Výčet archívních fondů je značný, jejich zastoupení v odkazech je vysoké. Jednotlivá fakta prezentovaná v práci autor opírá o celkem 376 odkazů a i z tohoto důvodu není proč s nimi polemizovat.

Závěr: Autor předložil text který musím označit jako rozporuplný. Na jednu stranu detail, polemika na druhou stranu pro čtenáře určitý chaos, nebo mírněji řečeno ztížená se orientace v textu i záměrech autora. Jakoby si autor řekl jenom ne text, který by mohl být nazván faktografickým. Rezignace na systémovější pojetí textu pak ovšem devaluje zjevně velké penzum práce jež autor odvedl v archívech a při studiu literatury. Přes uvedené výtky se domnívám, že předkládaná disertační práce Mgr. Tomáše Jelínka splňuje požadavky kladené na práce tohoto typu a doporučuji ji k obhajobě.

V Českých Budějovicích dne 29. 1. 2013

doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

oponent